

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Vår fil: B09-SO015
Vårt arkiv: 402
Saksbeh: Stian Oen

Oslo, 15. mai 2009

Vedr. særfradrag for store sykdomsutgifter

Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon (FFO) viser til brev av 16. mars og møte avholdt 22. april, vedrørende særfradraget for store sykdomsutgifter. Som det ble varslet under møtet 22. april, ønsker FFO å melde inn noen foreløpige, skriftlige synspunkter på utformingen av særfradragsordningen. Disse følger nedenfor.

FFOs SYNSPUNKTER

FFOs foreløpige synspunkter på utformingen av særfradragsordningen for store sykdomsutgifter kan oppsummeres i følgende punkter:

- *Personer uten skatteevne med store sykdomsutgifter må også kompenseres*
- *Grenseflaten mellom særfradragsordningens inngangsvilkår og dokumentasjonskrav må vurderes*
- *Særfradragets størrelse bør økes*
- *Særfradraget bør omfatte flere typer sykdomsutgifter*
- *Brukerorganisasjonene bør høres også senere i prosessen*

GRUNNGIVELSE

Personer uten skatteevne med store sykdomsutgifter må også kompenseres

En fradragsordning innebærer nødvendigvis at alle uten skattbar inntekt eller med svært lav skattbar inntekt ikke omfattes. Den praktiske konsekvensen når det konkret gjelder særfradragsordningen for store sykdomsutgifter, er dermed at mange ikke får dekket noe av sine faktiske sykdomsutgifter gjennom skattefradrag.

Når det nå er tatt initiativ til en helhetlig gjennomgang av særfradragsordningen med store sykdomsutgifter, mener FFO dette aspektet bør synliggjøres. Konkret ønsker FFO at det fremmes forslag om en egen kompensasjonsordning for store sykdomsutgifter for personen uten skattbar eller med svært lav skattbar inntekt. Det er naturlig å se for seg at forvaltningen av en slik kompensasjonsordning legges til NAV. FFO ser det i tillegg som naturlig at kompensasjonsnivået for hver enkelt i en slik i ordning bør gjenspeile kompensasjonen vedkommende ville fått dersom han eller hun hadde hatt tilstrekkelig skattbar inntekt til å få full effekt av et særfradrag for store sykdomsutgifter.

Grenseflaten mellom særfradragsordningens inngangsvilkår og dokumentasjonskrav må vurderes

FFOs vurdering er at dagens særfradragsordning for store sykdomsutgifter karakteriseres av relativt strenge inngangsvilkår og dokumentasjonskrav. Arbeidsgruppen bør vurdere hvorvidt det er hensiktsmessig å videreføre denne praksisen, eller om det isteden kan vurderes en annen grenseflate mellom inngangsvilkår og dokumentasjonskrav enn dagens.

Konkret mener FFO det bør vurderes hvorvidt selve inngangsvilkåret til særfradragsordningen bør praktiseres relativt strengt, samtidig som dokumentasjonskravene blir mindre omfattende. Dette kan eksempelvis gjøres ved at det må fremlegges medisinsk dokumentasjon for å bli omfattet av særfradragsordningen, samtidig som det å først bli en del av særfradragsordningen innebærer at det gis et fast særfradrag uten krav til dokumentasjon. FFO understreker at arbeidsgruppen også bør vurdere hvorvidt annen sannsynliggjøring av faktiske store sykdomsutgifter enn medisinsk dokumentasjon skal kunne telle ved innvilgelse av særfradrag. Slik sannsynliggjøring bør imidlertid ikke gjelde løpende sykdomsutgifter, men sannsynliggjøring av at man har store sykdomsutgifter.

FFO ser det i tillegg slik at det vil kunne lette den administrative situasjonen for Skatteetaten i tilknytning til ordningen dersom størrelsen på fradraget som uansett skal tilstås (jfr. forrige avsnitt) settes en del høyere enn dagens. Ved at fradragets laveste størrelse settes relativt høyt, vil det trolig være færre som vil kreve fradrag utover dette nivået.

Særfradragets størrelse bør økes

Som nevnt i avsnittet ovenfor, mener FFO det bør vurderes å øke særfradragets minimumsstørrelse ift. dagens nivå. Dette både for å unngå unødvendig merarbeid og ressursbruk for Skatteetaten, men også for i sikre et mer korrekt kompensasjonsnivå for sykdomsutgifter. FFO vil i den forbindelse påpeke at flere av FFOs medlemsorganisasjoner anslår at gjennomsnittlige utgifter for deres medlemmer til sykdomsutgifter langt overstiger dagens minimumsstørrelse på særfradraget.

Særfradraget bør omfatte flere typer sykdomsutgifter

En del av tilbakemeldingene FFO får fra enkelte av våre medlemsorganisasjoner, tyder på at det for visse typer funksjonshemninger og kroniske sykdommer kan være

problematisk å få godkjent at sykdomsutgifter skal medføre at det tilstås særfradrag. I tillegg er det en relativt kjent problemstilling at det til en viss grad gjøres ulike vurderinger av om særfradrag tilstås eller ikke fra skattekontor til skattekontor. Dette er forhold FFO mener arbeidsgruppen bør bidra til å løse.

Konkret anbefaler FFO derfor for det første at dagens regelverk utvides, slik at det i større grad konsekvent gis særfradrag når det foreligger medisinsk dokumentasjon, evt. annen sannsynliggjøring av faktiske sykdomsutgifter. For det andre ønsker FFO at regelverket tydeliggjøres, med den hensikt å skape større grad av enhetlig regelverkpraktisering fra skattekontor til skattekontor.

Brukerorganisasjonene bør høres også senere i prosessen

Som både FFO og flere av de øvrige organisasjonene som deltok på høringsmøtet 22. april, er det et sterkt ønske om å bli ytterligere involvert i arbeidsgruppens arbeid med særfradragsordningen. Konkret vil FFO derfor be om at arbeidsgruppen inviterer til ytterligere ett høringsmøte med de samme organisasjonene som var invitert på forrige møte. Et slikt høringsmøte bør avholdes når arbeidsgruppen har kommet langt i retning av å konkludere, men før endelig innstilling er avgitt til oppdragsgiver.

Med vennlig hilsen

FUNKSJONSHEMMEDES FELLESORGANISASJON

Liv Arum
Generalsekretær